

Orkdal menighetsblad

Nr. 10

Desember 1985

35. årgang

«Å dag er det fødd Dykk ein Frelsar i Davids by – Han er Kristus Herren»

Av sokneprest Kaare Granøyen Rogstad.

Kva ligg det i denne jolebodskapen som engelen kom med for meir enn nittan hundreår sidan? Med god grunn kan vårt slektledd reisa dette spørsmålet, – vi som held på å gjera jula til ein gåve- og pakkefest og oppdreg borna våre til å meine at nissen er jula sin hovudperson. Vi seier og stundom »Jula det er no fyrst og framst borna sin fest». Dette er ikkje sant. Jula er da sanneleg også dei vaksnes fest. Den er festen for alle som gled seg over at Guds son kom til jord for å frelsa oss mennesker. Skal vi kunne svara på kva jula sitt innhald er, så må vi fyrst plukka burt alt det menneskelege innpakningspapiret som vi har sveipt ikring jula. Jula er ikkje glitter og stas, den er heller ikkje far utkledd som julenisse og ikkje er det vemotige stemningar over minner frå dei vaksne sine barnedagar med heile huslydens kyrkjegong, – kanhenda den einaste for året. Jolebodskapen er kort og godt – Gud som vart menneske – for vår skuld.

Har du lese så langt som hit – så stogg og tenk etter før du les vidare: »Har det noko med meg å gjera at det er fødd ein Frelsar i Davids stad som er Kristus Herren? Er eg glad for at han er fødd? Bryr eg meg om at han kom?» Det du sjølv svarer på desse spørsmåla, fortel deg om jolebodskapen gjeld deg, eller om jolebodskapen er forgyveves med omsyn til deg.

Kvar ein som trur på Jesus Kristus, veit at Han er den som frelsar frå all synd. Men synda sin sold var døden. Så frelsar Han også frå den. Sanneleg har vi mykje å glede oss over. I jolebodskapen står det jo at alt folket skulle få kjenna denne gleden. Men då rimar det dårleg at vår glede over jula berre er ei stutt gladverug kjensle som er burte allerede den 2. januar.

Lat oss sanna korleis det tidt er. Om nokon sto og delte ut vaskemaskiner eller kjøleskåp nokon stad, så ville vel det mange mykje meire enn englebodskapen over Betlehem om at no er Frelsaren vår komen. I sin tur, har så dette igjen samanheng med vår tru, eller kanhende mangel på tru. I atombomba sitt århundre er det mange som har fått ei innskrenkt gudstru, – på lag slik: »Eg er eit bra, høfleg og snilt menneske. Eg er til hjelp for naboen min, betalar skatten punktleig, har inkje utestående med lensmann eller politi. Aldri, det eg kan hugsa, har eg gjort noko større gale. Så vil vel Gud taka imot meg når den dagen kjem. Han kan da ikkje vilja

stenge eit så bra menneske ute. – Om det da er nokon Gud til».

Om nokon kjenner denne tankegangen att, så skal det no seiast. DET er ikkje sant. Ikkje på nokon stad i vårt nytestamente står det at våre eigne gode gjerningar skulle frelsa oss. Var det slik, så var det ikkje naudsynt at Jesus i det heile kom til jord. Det som vantar i den nokså gjengse måten å tenkja på, er vedkjenninga av synd, at vi treng ein Frelsar. Veit du kva denne Frelsar som kom den fyrste jolenatt, sa i ein annan samanheng? »Mennesket lever ikkje av brød åleine, men av kvart ordet som kjem frå Guds munn.» Den som da freistar å leva av brød åleine, han misser slike verdfulle ting som synds vedkjenning og trong etter å verta frelst.

Korleis kan så dette barnet i krubba frelsa oss? Som barn i krubba kan han det ikkje, men spikra og øydelagt på ein kross, kan han det. Og no er vi komme til den guddommelege kjærleik – at Gud gav sonen sin, for vår skuld. Om vi no, berre noko så nær, kunne ha ei kjensle av kva det er at Gud er kjærleik, så kunne vi også kan-

forts. side 3

Jes. 9, 6

KVEN ER DU?

Stjerna har stansa. Den lyser så klar på den mørke himmelen.
Det er natt. I Betlehem.
I alle små hus og hytter. Og i Herodes sitt palass.
Det var natt hjå menneske då englane song om Frelsaren og fred på jord.
I stallen græt ein liten gut.
Det er så kaldt – ei krubbe med gras og strå er senga hans.
– Maria, kva tenkjer du i denne stund?
Kjenner du glede over det som har hendt?
Eller – er du redd?
Du bøyer deg over den nyfødte – tek han inn til din varme kropp.
Då stilnar gråten. Då fell alt til ro.
Det er så godt å vera nær – få varme.
Og ute strålar stjerna – på ein stall.
Den har vist vegen til barnet.
Me bøyer oss ned – og går stille inn. Undrande.
– Kven er du? Me ser – men forstår ikkje.
Mennesket ser – men fattar ikkje.
Forstår du Maria? »Du skal føda ein son og kalla han Jesus.
For han skal frelse folket frå syndane deira.
Det var budskapet du fekk.
No – i denne natt, er Han født – Det Levande Guds Ord.
Ei gåve frå Gud.
Navnet hans er Jesus. Han skal frelsa oss frå oss sjølv.
Du vesle – du er det største som har hendt:
Du er kongers Konge og Veldig Gud
– du er Domar og Forsvarar, alfa og omega.
Begynnelsen og slutten.
Men du er også Underfull rådgjevar – du vil det gode. Du vil vise veg.
Du er der mennesker leitar etter meininga med det å leva.
Leitar i blinde etter ein veg å gå. Du viser oss at du er.
Vegen – og Sanninga – og Livet.
Kven er du?
Me står i undring og ser – som i ein draum
– ein straum av mennesker –
nokon »stansar« attmed krubba: – Der, ein stakkar – full av sår, urein og forvist.
Overgjeven til forakt og fordøming.
Men ditt navn er Utløysar – og han går bort,
fri for sår og jublande glad!
Der – ein liten mann, med fine klær, men ingen vener.
Han har stjalne pengar i beltet sitt.
Ditt navn er Syndarens venn – og han går bort,
med mindre penger, men med fred i sinn og glede i hjarta.
Me ser ein kvinne, i redsel og skam –
og menn, med harde steinar i hendene sine – klare til kast.
Men, forsvarar er også navnet ditt
og alle gjekk bort, dei eldste fyrst.
Me ser ein liten flokk i sorg. Enka hadde berre denne eine.
Du syntest hjarteleg synd i henne –
og gav henne sonen – og Håpet attende.
Me skimtar eit kors som reisest –
frå gras og strå i krubba.
Eit kors mot ein mørk himmel. Men utan stjerner og englesong:
Eit hane-gal, er det me høyrer. Og ser ein knust, fortvila mann.
Han som forneakta deg, han som ikkje våga kjennast ved deg –
når det galt. *Han som er oss alle!*
Men ditt navn er også Tilgjeving. Og oppreising.
»Hels særleg Peter«, sa du.
Ja, kven er du, som kjem til oss julenatt, i stall og krubbe og strå?
Var du – eller er du?
Du ER! Du er vår Gud.

Liv Marit Medgard

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

7300 Orkanger. Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsmedlemmer: Margit Sodal, Elin Hestnes

Redaktører: Audun B. Slettahjell, Haldor Solheim

Kasserar: Gunerius Kjøren, 7300 Orkanger

Postgirokonto: 3 26 87 29

Takk for gaver og kontingent!

Ekspedisjon: Sigmund Gjelsvik, 7300 Orkanger

Fagerli Offset A.S., Svorkmo

INNLEVERING AV STOFF

Stoff til januarnummeret må redaksjonen ha for fredag 13. desember. Annonseringer skal da gå fram til 10. februar.

forts. fra side 1

hende ane kva det kosta å la Jesus lida for oss. Frå vår eiga røynsle om menneskeleg kjærleik, veit vi at kjærleikens vesen er å gjeva seg fullt og heilt for den ein er glad i. Kjærleiken spør om kva nesten treng og ikkje etter nestens fortene. Kjærleiken spør heller ikkje etter kva ei hjelp kostar, men gjev hjelpa same kor høg prisen måtte vera. Og no er det vi som er Guds neste. Dette er jolebudskapet til ei verd fatig på kjærleik. Er det så noko å leggja til? Ja, dette høgkvittuge at mennesket sjølv fekk lov til å velja om det ville ta denne jolegáva imot. Ingen skulle tvingast inn i Guds rike. Skulle vi da ein dag finna oss sjølv utanfor, så måtte vi ikkje skulda på Gud.

Til deg som tykkjer at denne juleandakt mangler den hyggen, den lune stuevarmen og det kjenslerike velværet som høyrer jula til, så vil eg segja: »Om vi fyrst reinskar burt alt det uvesentlege og finn fram til det eine naudsynte, så skal vi få det andre i attåt-gåve. Når du har knept hendene dine ihop og bede di bøn om synsforlating og slik møtt Frelsaren din i hjartets lønkkammer, da skal du og få gle deg over tindrande barneaugo, strålende lys og gjerne også over god mat. Men då må du altså fyrst møta Frelsaren.

Til Frelsa den fyrste er kåra og krynt, og komen til løysing og lukka. For menneskeborn som er fødde i synd, og alt uti vogga må sukka. Guds fred med dei små som Honom fekk sjå. Vår fredsfyrste høgt vere lova.

LEDER

Jul – det betyr blant annet at vi får noen dager fri. Et pusterom i en ellers travel hverdag. Det føles godt for oss som stort sett har dagen belagt fra morgen til kveld med forskjellige gjøremål.

Hva bruker du tida di til i jula? Juleselskaper, lesing, TV-titting? Her er et godt forslag: Bruk noe av den tid du har til å grunne på julas evangelium. Dette at Gud selv ble menneske i Jesus Kristus. Det er et ufattelig stort mysterium som er vanskelig å begripe. Men nettopp derfor trenger du tid til å lytte til dette budskapet og grunne på det.

Lytt til Guds ord! Gå til gudstjeneste! La kirkene våre bli fulle av mennesker som samles om julas store under!

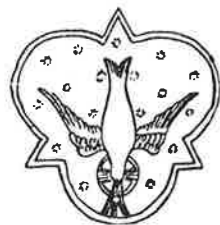
Sett deg ned i din egen stue! Ta fram din Bibel og les juleevangeliet hos Matteus, Lukas og Johannes! Les juleandaktene! Les julesalmer! Gi deg god tid med dette. Og under lesningen skal du si til deg selv: »Dette skjedde for min skyld. For at jeg skulle få rett til å bli Guds barn (Joh. 1,12)»

Julas glade budskap viser oss Guds ufattelig store kjærlighet. Stans opp for den! Betrakt barnet i krybben! Tro at han kom for din skyld! Da blir din jul i år fylt av lovsang.

Kom min sjel, lukk opp ditt øye,
Se hvor nåderik han er.
Bøy deg ned betrakt ham nøye,
At du rett kan få ham kjær.
Salighetens Gud er her,
Kjød og blod med oss han bær,
Vil med oss sin himmel dele –
Pris Guds nåde alle sjele!

(Landstad nr. 128 v.7)

SPEKTERS GANG

DØPTE:

Orkdal

20.10. Eirin Sofie Snøsen
27.10. Håvard Lium Richvoldsen
10.11. Erik Kjærran
Lillian Blomli

Orkanger

20.10. Kine Nilssen
10.11. Marthe Aarland
03.11. Merete Lillery

Rettelse fra forrige nr.:

29.09. Petter Opøien Gjersvoll

Geitastrand

10.11. Marte Kjøren

VIGDE:

Orkland

25.10. Jostein Ree og Unni Halvorsen. Not. pub. Orkd. Odd Tronvoll og Ingebjørg Wedø. Not. pub. Orkd.
02.11. Petter Andersen og Rønnaug Fagerli

DØDE:

Geitastrand

25.10. Andreas Rian Meland f. 1898

Orkdal

15.10. Anne Skjetne f. 1894
26.10. Martinus Aasbø f. 1899
29.10. Trond Rønning f. 1914
03.11. Jon Wormdal f. 1911

Orkanger

12.10. Kari Richter f. 1905
17.10. Anders Bertil Hope f. 1910
18.10. Lars Kåre Herrem f. 1942

Orkland

29.10. Sivert Rye f. 1905

1986 NÆRMER SEG!
Start året godt.

Ta et bibelskolekurs! Vårkurs: 6. jan. - 10. mai. 5 kortkurs på to uker. Ta første skritt nå! Skriv på talongen!

Navn:

Adr.:

Sendes: BIBELSKOLEN,
8250 Rognan.
T. 081 90808.

Per Asphjell døde i juni -84. Han utførte en aktiv tjeneste i prestegjeldet vårt. I flere år var han klokker ved Grøtte kirke og andaktene han holdt vil mange huske med glede.

Per var en mann med et rolig vesen og en fin humoristisk sans.

Menighetsbladet har mottatt dette diktet fra Per Asphjells datter.

TIL MINNE OM FAR.

Eg hadde ein far i rette forstand,
Han gav meg livet og tok meg ved hand.
Han leidde meg trygt over myrar og flog,
ved stranda og gjennom mørkaste skog.

Han tok meg på fanget så mang ein gong,
Med øyra til bringa eg lydde til song
om Jesus, om tryggleik, lukke og fred,
– tonar eg alltid i hugen har med.

Han sådde i jord og i barnesinn.
Med bøn han dyrka og hausta inn.
Var avlinga sein, han venta og ba.
Når såkornet spira, han takka glad.

Å falda hender han lærde oss små,
og viste oss vegen vi helst måtte gå.
Men valget, det hadde vi sjølve å ta.
Han berre lydde, og råd han ga'.

Så brått, men stilt fekk han ferdabod.
Me sorgfulle att ved grava stod.
Men glede demrar over vår sorg,
– me veit han fann heim til himmelens borg.

Margit Asphjell Frengen.

det skjer i menigheten

Geitastrand

Tentreff på Gjølme bedehus, torsdag
5 des. kl. 18.30.

Barnetreff på Kjømoe grendahus,
onsdag 11. des. kl. 16.30.

Barnetreff på Ofstad bedehus, fredag
20. des. kl. 16.30.

Familiejulefest

på Ofstad bedehus, søndag 5. jan.
kl. 16.

Orkdal

Julefest på Megården 4. juledag.

Orkanger

Vi synger julen inn.

Siste søndag før jul, 22.12. i Orkanger kirke kl. 19.00. Sang av Orklakoret m. fl. Kvelden kommer også til å stå i misjonens tegn. Det blir andakt ved kretssekretær i Israelsmisjonen Dag Buhaug og offer til »Misjon i Nidaros».

Menighetens familiejulefest

blir i år i menighetshuset søndag 29.12 - 5. juledag kl. 17.00. Programmet kunngjøres i ST.

Eldres julefest

mandag 6.1. kl. 17.00 på menighets-
huset. Programmet kunngjøres i ST.

Takk

til alle som var med og støttet opp om julemessa til inntekt for menighets-
huset ved arbeidsinnsats, varer og ge-
vinster og besøk på messedagene.

Orkland

Bønnemøte.

Onsdag 11. des. kl. 20.00 er det bønn-
emøte på Svorkmo Misjonshus.

Syng jula inn

Søndag 15. des. kl. 20.00 er det »syng
jula inn» i Moe kirke. I år er det Ork-
land Mannskor og Orkdal Songlag som
deltar. Mye allsang. Andakt ved
Aasen.

Julefest – Indremisjonen.

blir 29. des. (5. juledag) på Svorkmo
Misjonshus.

Røddejulefesten

blir også tradisjonen tro 4. jan. på
Svorkmo Misjonshus

Nyttårsmesse

Også i år vil vi samles til gudstjeneste
på årets siste kveld i Moe kirke. Flere
har oppdaget hvor fint det er nettopp
den kvelden å være samlet i Guds hus.

Søndagsskolejulefest

på Svorkmo misjonshus, 2. juledag kl.
16.00.
Alle velkommen!

Rabattkort

Kvantumsrabatt
på blink-skudd!

- Vårt profesjonelle labora-
torium garanterer første-
klasses kvalitet.
- Du betaler bare for de
bildene du vil ha.
- Rask levering av bildene.
- Du får personlig service.

FOTOGRAF

J. Sødahl

Njardargt. 31 - 7300 Orkanger
Telefon (074) 80 259

KONTORTIDER PÅ PRESTEKONTORET:

Åpent: Tirsdag - fredag kl. 10 - 14.

Treffetider:

Prestene: Tirsdag – fredag kl. 10.00 - 12.00

Kateketen: Onsdag kl. 12.00 - 15.00 og fredag kl. 12.00 - 14.00.

Ettåringen i Orkdal: Onsdag kl. 14.00 - 15.30.

TELEFONER:

Prestekontoret: 80 000

Prost Kaare G. Rogstad: 85 142

Res.kap. Bertel Aasen: 84 188

Kallskap. Audun B. Slettahjell: 81 044

Kateket Haldor Solheim: 81 207

Kirkeverge Gosse Romkes: kontor: 85 710, privat: 85 183

JULEFORBEREDELSE

I SVORKMO INDREMISJONS BARNEHAGE

Førjulstida i barnehagen er ei fin tid. På mange måter ei travel og hektisk tid, mens også ei tid med stillhet og undring. Hver morgen har vi samlingstund, der vi akkurat nå hører om hvordan det var i Israel da Jesus ble født. Vi blir kjent med Maria og Josef, sitter rundt bålet sammen med hyrdene på marka, leiter oss fram sammen med de 3 vise menn, ser den lysende Betlehemsstjerna, og finner endelig Jesusbarnet i stallen. Vi tenker og undrer oss sammen, men stearinlysa er tent til minne om Han som kom som lys til verden.

Så til arbeids! Juleforberedelser i barnehagen innebærer mye; vi baker

pepperkaker, lager julekort som vi leverer på posten fulle av glitter og ustøe GOD JUL-bokstaver til bestemor og bestefar eller en god venn. Julegaver lages, pakkes og gjemmes godt. Vi støper lys – og vi vasker og ordner. Når 20 barn er utstyrt med grønnsåpevann og sklut, da er første bud: På med støvlene! Hyller, skuffer, bord og stoler skures. Det blir ordentlig vått, men du verden så reint.

Siste dagen før jul er foreldre og søsken invitert til GRØTFEST. Vi dekker langbord og serverer risengrynsgrøt med mandel i. Deretter lager store og små juletrepynt sammen, – her har mor og far mye å lære sine »håpefulle».

For barna er det stor stas når pappa lager fargerike julekurver, eller mamma lager ei laaaang lenke til juletreet.

Det klippes og limes, det tralles og synges ... Ingen har det vel så travelt at kosen blir borte? Ikke vi i barnehagen i hvert fall!

JULEPRAT MED

ANITA, TOR BRAGE, VEGARD og TERESE:

– ER DET NOEN AV DERE SOM GLEDER SEG TIL JUL?

Et høylydt og samstemt JA! er svaret. Ingen tvil der i gården.

– HVA GLEDER DERE DERE TIL?

Fremdeles ganske samstemt: – julegavene! Ønskene er mange; slalåmutstyr, dukkeklær, ovn til leikestua, »Æ veit ka æ kanskje får, – det e ski!» sier Vegard med forventning i blikket.

– VET DERE HVORFOR VI FEIRER JUL?

Tja, hva var det nå igjen - - - Tror Jesus ble hengt på korset og begravd. Nei, forresten: Jesus har gebursdag! Ja, helt sikkert; Jesus ble født.

– HVA HUSKER DERE BEST FRA JULEEVANGELIET?

Tor Brage husker best de 3 vise menn som ville ha Jesus som konge, og som hadde med seg gaver til han.

Terese nevner den store stjerna som lyste over stallen.

Det Vegard husker er gjeterne osm satt ute på marka og så kom det plutselig en engel som sa at de skulle gå til stallen »for å kikke på Jesus». Tenk å få se en ordentlig engel!

– HVA ER DET FINESTE MED JULA?

– At det snør!, sier Anita bestemt.

Vegard er enig, men føyer til: »og så å pynte juletreet og gå rundt det».

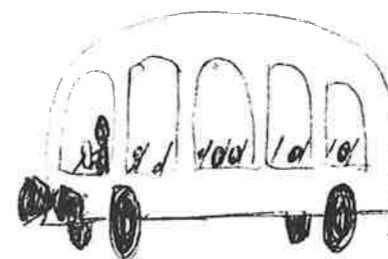
– »Mye god mat og godteri», sier Terese.

– »Det er finest at Jesus ble født», sier Tor Brage.

Og etter en del prating blir de enig om at »det må være mye tørr snø, – da er det fint med jula!».

BUSS-(H)JUL

Eg står i kø, ventar på å kome inn i bussen. Det går seint. Av og til prøver eg ringje heim, men – på ein slik kveld er det ingen ledige liner over havet. Vore heldig hadde eg smutte imellom. Men, det gjer ikkje så mye om eg ikkje får svar. Har det flott her.

Klokka er 6 om ettermiddagen og vi har funne plassane våre i bussen. Har ein 3/4 dager lang busstur framom oss.

Pratar med han eg sit saman med. Prøver bli litt kjent. Ein koseleg gut som kan litt av språket i dette landet, noko ikkje eg kan.

Bussen er mest full av menneske. Mange er på tur, på fødselsdagen hans Jesus. Som andre kveldar og netter på buss roer folk seg ned. Eg fryser. Trudde ikkje der skulle vere så kaldt i dette varme landet.

Eg får god tid til å tenkje, utan å verte forstyrra av gåver og haugvis av god mat. Tenkjer på han som vi vil feire, – og eg feirer han, takkar han, tilbed han – inni hjarta mitt – for at han vart fødd og at han lever her no. Saman med alle, saman med oss i bussen til Mexico. Vert varm i hjarta og krullar meg innåt han ved sida av meg – får litt varme der og.

MaSo

MØTE MED SIVILARBEIDEREN PÅ BAKKSÆTRA

Denne høsten har vi for første gang sivilarbeider tilknytt Orkdal menighet. Han er ferdig med forstegangstjenesten i militæret, og har nå siviltjeneste istedenfor rep. fra 15/9-85 til 15/1-86. I denne perioden er han på Bakksætra.

Rolf Arild Andersen er opprinnelig fras Onsøy i Østfold. Han er utdanna agronom, og forpakter nå prestegården i Hemne. Ellers kan det nevnes at han er 29 år og tobarnspappa.

– HVORFOR ER DU SIVILARBEIDER?

Det er mange grunner for det. Jeg har et pasifistisk syn, – og er imot våpen. Mener at vi ikke kan sette oss over liv. Etter at jeg ble en kristen og leste bergpreika, synes jeg at forsvarssystemet vårt med bl.a. atomvåpen er helt sprøtt.

– HVORFOR KOM DU TIL BAKKSÆTRA?

Jeg kjente formannen i styret for Bakksætra, og han foreslo Bakk-sætra som en egna plass for siviltjeneste. Det er også fint å få være så nær hjemme.

– SYNES DU SIVILARBEID ER EN GOD LØSNING?

Jeg er fornøyd. Men ikke alle sivilarbeidere er like fornøyd, mange vil ha mer fredsrelevant arbeid.

– FÅR DU DRIVE FRED SARBEID PÅ BAKKSÆTRA DA?

Ikke direkte fredsarbeid, men samfunnstjeneste.

– KAN DU ANBEFALE BAKKSÆTRA TIL ANDRE SIVILARBEIDERE?

Ja, det kan jeg absolutt.

– SYNES DU DET SKULLE VÆRT FLERE SIVILARBEIDERE?

Ja, det skulle vært flere militærnektene.

SPØRSMÅL: Kva tenkjer du på når du høyrer ordet advent?

Ole Sletvold:

Eg er ikkje inne på dette med religion. Men det høyrer tysk ut, – at du går og ventar.

Vigdis Aunan Indergård:

Nei, kva skal eg seie. Det byrjar å nærme seg jul. Nedtelling til jul.

Ivar Olderø:

Eg tenkjer på jula. Eg er for gammel til å kave og stresse, – og jula kjem lell så eg tar det berre med ro.

Eivind Kvakland:

Neeei, ——— eg tenkjer på at det snart blir jul.

Sigrun Singstad:

Jula – Mye som skal gjerast. 1. søndag i advent – då er det som ein vaknar for alt: gåver, baking, – må HENG I. Uroleg, – skulle ikkje vore så oppkava, tenkje meir på kva jula innebar. Skulle gjort frå oss dei praktiske tinga for advent og hatt tid til kos og tenke på Jesu fødselsdag da.

UTDRAG FRA BOKA »SIMON VAR I STALLEN« av Paul Leer Salvesen:

En dag var Simon ute og lekte alene i gata. Han kunne leke midt ute i gata, for det var ingen biler og motorsykler å være redd for. Bare kameler og eseler som Simon måtte flytte seg for når de kom. Simon lekte med noen fine runde stener han hadde funnet. Men plutselig måtte han stoppe og gå inn til husveggen. Det kom et esel.

Oppe på eselet satt en pike som hadde baby i magen sin. Det så Simon med det samme selv om hun hadde en stor og vid kjole på seg. Ved siden av eselet gikk en mann. Han så sliten ut, akkurat som om de hadde gått veldig langt.

– Hei gutt, ropte mannen. – Vet du om et hotell der vi kan få ligge i natt?

– Jeg heter Simon, sa Simon – og det er klart jeg vet om et hotell. For faren og moren min har et.

– Jeg heter Josef, sa mannen. Og det er bra du vet om et hotell. For nå må vi komme oss i hus så fort som mulig. Kona mi, Maria, skal ha barn og det kan skje når som helst.

Simon så på Maria. Det så ut som hun hadde det vondt. – Gleder du deg ikke til å få barn, da? spurte han. Da smilte Maria.

– Klart jeg gleder meg, Simon. Men det gjør vondt også.

– Hva skal bamet hete når det kommer ut?

– Han skal hete Jesus, sa Maria bestemt.

– Men hvis det blir en pike, da?

– Det blir ikke en pike, sa Maria. Det blir Jesus.

Faren til Simon sa at det dessverre var fullt på hotellet. Men de kunne få låne stallen.

Simon og faren fulgte dem inn i stallen. Den var stor og koselig. Et esel og to sauer lå i et hjørne. Josef og Maria satte seg ned i høyet. De hadde med seg noen tepper som de kunne ligge på.

Så gikk Simon og foreldrene hans inn til seg selv for å spise kveldsmat.

Simon våknet tidlig neste morgen. Han skyndte seg bort til stallen.

Innenfor hørte han lyder fra eselet og sauene, men den sterkeste lyden var en tynn liten stemme som skrek og skrek. Simon gikk inn.

– Er det ikke en fin gutt vi har fått? sa Josef.

Simon tittet ned i det lyserøde babyansiktet med alle rynkene.

– Jeg synes Jesus er fin, sa han.

– Skal dere ha mange barn?

Josef lo og tenkte seg om.

– Det skal vi sikkert, sa han.

– Vet dere hva de andre barna skal hete også? – Simon skjønnte ikke at de kunne vite helt sikkert at det var Jesus som skulle komme.

– Nei. Det var Gud som fortalte oss at Maria skulle bli mor til Jesus. Han sendte en av englene sine for å fortelle det. Derfor er Jesus gutten til Gud, skjønner du.

– Da så, sa Simon.

– Det er Gud som er faren til Jesus, sa Josef.

– Men du da, er ikke du faren hans?

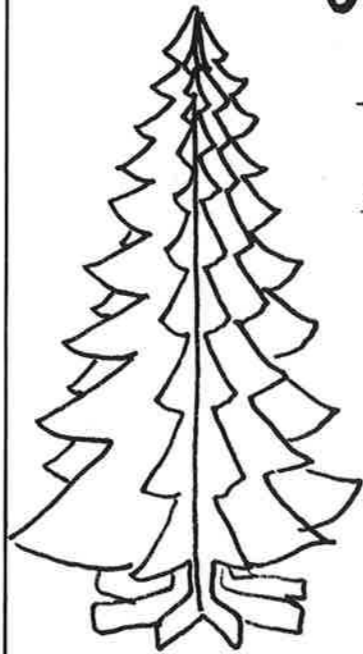
– Jo, sa Josef og smilte. – Jeg også, for Maria er kona mi. Og Jesus trenger en far han kan leke med og snakke med, han som andre barn, ikke sant?

– Er du lei deg fordi det ikke bare er du som er faren til Jesus? spurte Simon.

– Nei, sa Josef. Det er fint at Gud er faren til Jesus. For da kan Jesus fortelle oss om Gud når han blir stor. Og det er til å bli glad av.

– Da er det i orden, sa Simon og gikk inn til moren og faren sin for å spise frokost.

JULETRE

DU TRENGER:

– grønt tegnepapir.

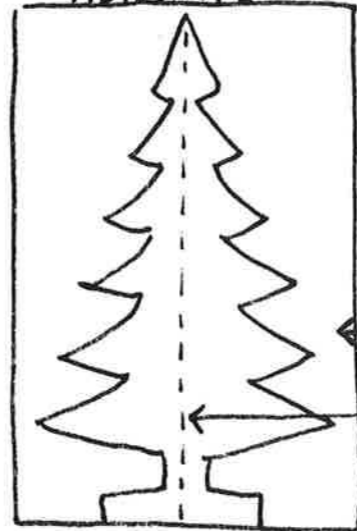
SLIK GJØR DU:

Klipp til 4 biter papir, gjerne litt større enn mønsteret nedenfor. Trekk en rett linje midt på det ene arket. Sy sammen de 4 lagene etter den rette linjen.

Tegn opp treets form som vist på mønsteret.

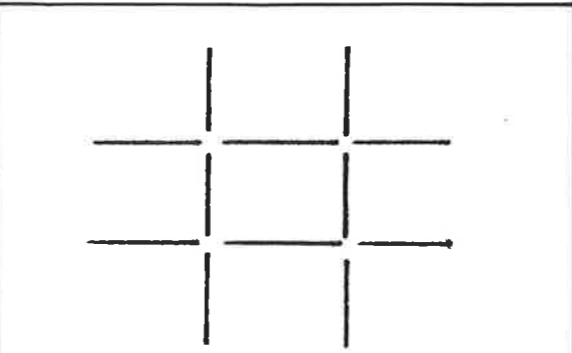
Klipp ut Brett langs sømmen, og treet er ferdig.

MØNSTER:

4 lag papir.

Maskinsøm eller tette tråkleorg.

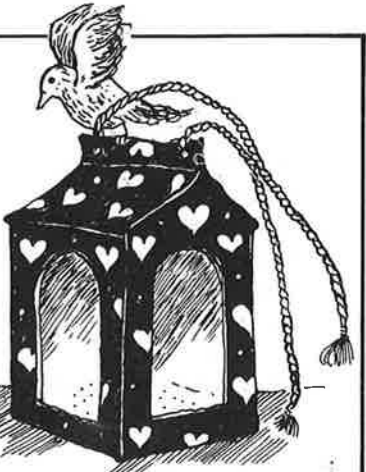

DETTE ER 12 FYRSTIKKER: VED Å FLYTTE PÅ 3 AV FYRSTIKKENE, KAN DU FÅ 3 KVADRATER. GREIER DU DET?

Hjemmestøpte lys

Samle gamle lysestumper og tomme blykkbokser. Pass på at boksene har glatt kant øverst. Det ferdige lyset må kunne gli ut... Smelt voks i vannbad. Kjøp lysvekegarn. Fest veken til en knapp med hull som legges i bunnen av boksen (tape den gjerne fast, så den holder seg midt på fra starten). Den andre enden av veken bindes om en blyant eller en strikkepinne som legges over blykkboks-kanten. Hell nå ganske forsiktig litt voks i bunnen av esken, slik at knappen og veken får festet seg godt. Fyll på videre med voks. Ønsker du stripet lys, så la voksen stivne mellom hvert farvelag. Når lyset er ferdig, har det som regel krympet litt og er lett å slå ut av boksen. Ellers kan den varmes lett i vann – slik du gjør når du hvelver en pudding...

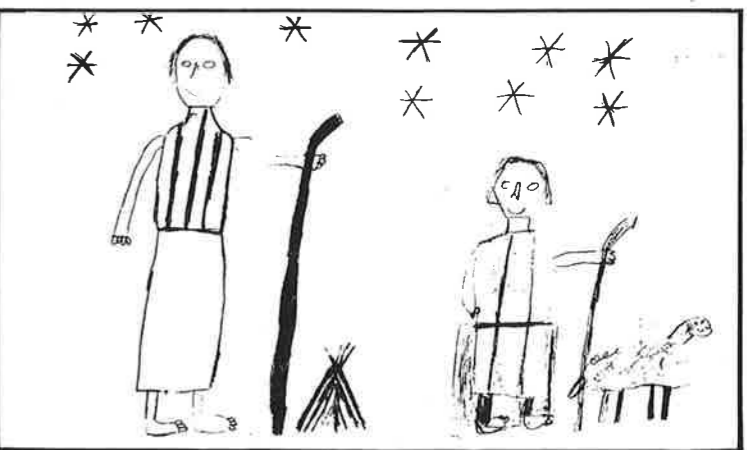
Et "fuglebrett"

Spurv og kjøttmeis skal jo ha brødsuler og annet godt i vinter også. Her har du en rimelig og fin løsning på problemet med maten som snør til eller blåser av brettet utenfor vinduet. Bruk en vanlig kartong av pappmelk (fortrinnsvis halv-litere). Lukk ikke opp som vanlig, men stikk hull i siden og la all melken renne ut i en mugge. Skjær nå ut to hull i boksen, slik du ser her. Kle deretter hele boksen med fint kontaktpapir (plast) og bind to snorer i toppen.

HERMESANG TIL JUL

2. Hyrdene på marken hørte englesang. Frelseren er født, ære være Gud!

3. Jesus kom til jorden for å frelse oss. Derfor er vi glad. Vi vil takke Gud.

"SJØMANNSKIRKEN FØLGER HANDELSFLÅTEN"

Overskriften, som er et motto for Den norske sjømannsmisjon, avslører en misjonsorganisasjon som stadig går nye veier for å følge opp sin målsetting: »Den norske sjømannsmisjon skal, ved dens arbeidere, på Bibelens og Den norske kirkes bekjennesskrifters grunn, arbeide for å fremme Guds rike blant våre sjøfolk, våre landsmenn på norsk kontinentalsokkel og nordmenn som oppholder seg i utlandet for kortere eller lengere tid.»

Sjømannsmisjonen er kanskje noe ukjent for mange lesere. Redaksjonen har derfor tatt en prat med Marie Gangås, Fannrem, som selv har stått aktivt i sjømannsmisjonens tjeneste i 11 år.

Den norske sjømannsmisjon ble stiftet i 1864, men før den tid var det utført en god del arbeid blant nordmenn i andre land. Arbeid blant nordmenn i London, går faktisk helt tilbake til 1600-tallet. Den første sjømannskirken ble bygd i Lit i Skottland, og kirke i London kom like etterpå.

Handelsflåten er i stadig forandring, og sjømannsmisjonen følger etter. Derfor har i alt 6 stasjoner blitt stengt siste året, mens det satses sterkere på oljeplattformene i Nordsjøen. Dessuten er det startet en prøvedrift i Korea – hvor det for tida bygges mange norske skip, og følgelig er mange nordmenn bosatt der. I alt har sjømannsmisjonen pr. dato 29 arbeidsfelt, dvs. steder hvor det drives arbeid ut fra.

Marie Gangås, som har arbeidet som husmor/vertinne på stasjonene i London og Hong Kong, forteller at sjømannskirken, ved siden av å være kirke, også skal representere hjemmet og landet. Hennes arbeid bestod derfor i å få folk til å føle seg hjemme. Rengjør-

ing, baking, kaffekoking og servering var en del av hennes hverdag, ved siden av å hjelpe nordmenn med telefoner, aviser og forsendelser. Ved siden av husmoren var det på det meste også ansatt 2 prester, 1 assistent, 1 vaktmester og 1 1/2 kontorjobb. Så staben var ganske stor, og alle deltok på hver sin måte i arbeidet for nordmennene. På det meste kunne ca. 250 nordmenn være innom kirka. Sjømannskirka skulle være mere enn et kirkerom, og derfor har på en måte sjømannsmisjonen vært foregangsmann for arbeidskirker som i dag bygges rundt omkring i landet vårt.

Sjømannsmisjonen er et viktig redskap i Guds rike, for å kunne spre

evangeliet og menneskelig omsorg til nordmenn utenfor landets grenser. Kanskje kan disse uttalelser fra en kaptein illustrere dette: Sjømannsmisjonen har betydd og vil bety mye for meg. Den er som et losfartøy. Sjømannsmisjonen er losskuta – losen er Jesus. Arbeidet som sjømannsmisjonen driver, får det til å gro blant sjømenn – det diskuteres mye ombord, også om kristendom og tro. Sjømannsmisjonen er kristendom i praksis, det arbeidet dere gjør betyr så uendelig mye for mange til sjøs. Dere tar dere av det hele mennesket!

HaS

Marie Gangås bringer frimodig ut kallet til arbeid i sjømannsmisjonen, gjennom forbønn, foreningsarbeid eller kanskje i direkte tjeneste i misjonen.

ELDREARBEIDET I GODT GJENGE

Det drives et godt arbeid blant de eldre rundt omkring i prestegjeldet vårt. Dette er et viktig arbeid. Det er godt når en blir pensjonist og kanskje ikke kommer seg så lett ut lenger at noen husker på en. Det er inspirerende å komme ut og møte andre pensjonister.

Både i Orland, Orkdal og Orkanger menighet er det diakonitvalg. De sørger for en hilsen til menighetens eldre på åremålsdager og arrangerer eldretreff og buss-turer. På Svorkmo og Orkanger er det eldretreff fast en gang i måneden og i Orkdal arrangeres det eldretreff med jevne mellomrom i Stokkhaugen, på Sølberget, Fannrem, Evjen og Gjølme. De som deltar på disse samværene viser at de setter pris på dem. Ingen er mer takknemlige enn de eldre. Derfor er det også inspirerende å være med å drive eldrearbeid.

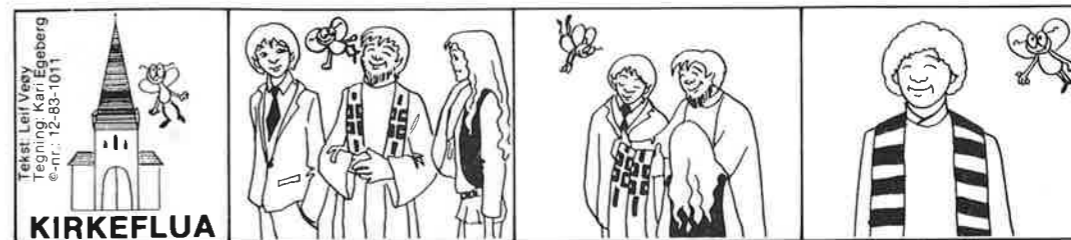
Mange av oss som lever i dag har lett for å tro at det som betyr mest er aktivitet, effektivitet og produktivitet. Det gjør at pensjonistene våre ofte blir glemt. Vi har noe å gi til de eldre, men sannelig har også de noe å gi til oss.

»Alder er en ressurs» het det i et TV-program nylig. La oss huske det. Vi trenger de eldre i samfunnet og vi trenger dem ikke minst i menighetens fellesskap.

Billedtekst:

På eldretreffene er det alltid fullt av folk når barna kommer på besøk. I høst var det besøk fra klasse 5 A fra barneskolen på Orkanger. De framførte »Folk og røvere i Kardemomme by». Menighetshuset var fullsatt og stemningen var fin.

Bzz... Den nye prestekjølen er gladere sier de... Bzz

Bzz... Prestene liker den veldig godt... Bzz

Bzz... Særlig kapellane. Bzz... Han er tilhenger av Manchester United... Bzz

JULEMESSENE GA GODT RESULTAT

Tida før jul er også julemessenes tid, og her i Orkdal har det vært arrangert flere. Menighetsbladet har vært innom julemessa på Grøtte samfunnshus som ble arrangert av Orkladal Felleslag av Norsk Luthersk Misjonssamband, og julemessa på Orkanger som ble arrangert til inntekt for det nye menighetshuset. Begge steder var det mye folk, og salget gikk godt unna.

Julemessa på Grøtte er etterhvert blitt en tradisjon, og det er et stort arrangement. Samfunnshuset var fullt av gevinster og varer så og si fra gulv til tak, men det meste forsvant i løpet av de to dagene, iallefall tyder resultatet på det. Kr. 141 000 brutto må sies å være meget bra. På Orkanger er det første gangen at det arrangeres julemesse til inntekt for menighetshuset. Opplegget var ikke fullt så stort her, men resultatet var kvinnene som sto bak svært godt fornøyd med, 30 000,- ble det til slutt.

Både på Grøtte og på Orkanger var det mens julemessene varte flere samlinger om Guds ord både for barn og voksne. Misjonen sto i fokus begge steder, på Grøtte med besøk av misjonærparet Astrid og Finn Espegren og på Orkanger med besøk av barmedarbeider Marit Treidene og misjonær Mari Eikli.

Alt i alt, to vellykkede arrangementer som gav midler til Guds rikes arbeid både hjemme og ute. En stor takk til alle som var innom, og til alle som hjalp til med gevinster, varer og arbeidsinnsats.

KNUT LIØKELSØY:

KJERKENE VÅRE -

framhald

Og no bar det laust med skriving i Trondhjems Folkeblad om dette berre så busta fauk. Stiftsdireksjonen tykte i første omgang vel om denne plana, og meinte at dette måtte vera den beste og billigaste måten å løysa saka på. Men her hadde futen og eit ord med i laget. Bugge hadde truleg merka seg kva Salmediktaren M. B. Landstad hadde sagt i ei Christiania-avis: »Riv ikke de gamle kirker, og bygg ikke de nye for store». Fauten såg vel noko lenger, han såg utviding av Hovudkjerka som den beste løysinga. Flytting og utviding av kjerka på Smedhaugen heldt han både for å vera unødvendig og utilrådelig.

Da samstundes folk som hadde mykje og segja i bygda sende dei styrande sterke oppmodingar til desse at »alt Kirkebyggingssvesen» skulde innstilles.

Da smelteverket på Svorkmo vart nedlagt i 1842, tok ferdsla til å gå meir og meir over til vestsida av Orkla, og Smedhaugkjerka vart på det viset liggande meir avsides. På grunn av dette mognast og tanken om ei ny kjerke på denne gamle ekserplassen på Moe.

Samstundes veit me at det gjekk fore seg stor vegbygning og omlegging av denne med bygging av ny bru både ved Forve og ved Svorkmo, på begge desse stader var ferdsla gjort med fergjer. Meinigane om plasseringa bylja att og fram som bårone i havet ein 4 - 5 år heilt til bygdastyret måtte taka ei avgjerd, og dette gjorde dei tilgangs i sit møte den 24. februar 1864. Da hende det utrulege i Norsk kjerkesoge, at dei skulle rive ei og bygge 2 nye kjerker. Dette vedtaket var samrøystes. At Moe da vart vald til ny stad for kjerka, kom seg av at det møtte fram 4 bønder - 3 frå Moe og 1 frå Asbøllmo, og desse 4 baud fram 4 mæling jord gratis til tomt for nykjerka og til gravplass. Dermed hogg desse 4 bønder over knuten som løyste bismiet om plasseringa av nykjerka. Den 3/12 1864 fekk dei Kngl. resolusjon om løyve til å bygge kjerka og legge gravstad der.

Kommunestyret hadde alt i 1860 teke til og ordne seg med pengar til nytt kjerkebygg, 4 tusen Spd. Men så hende det at desse pengane vart bruka til nytte 2 gongar. Det vart uår i bygda 2 år på rad, frostår, og bøndene hadde ikkje såkorn, og så måtte dei låne seg pengar til å kjøpa for både i 1864 og 1865. Men kommunen fekk att pengane, kvart eit øre, og så gjekk dei igang med byggearbeid i 1866.

Kjerkebyggar var Korporal Ole Rømmesmo, - dette var same mannen som bygde prestegardslånna på Grøtte. Den åttkanta kjerka på Smedhaugen vart så riven, og noko av denne vart nytta i koret i den nye Moes kjerka. Når ein sit atti Moes kjerka og ser framover åt koret, så ser ein 5 av dei veggane som var i kjerka på Smedhaugen. Skrondal segjer at alterutstyret og klokker vart overført til den nye kjerka. Den største klokka som vog 280 kg. - etter gammel rekning, 19 vog - 1 pund og 16 merker. Dette var nok klokka som hadde vore i kjerka på Schankebakken og som hadde smolle. Skrondal segjer at denne vart omstøyp av Trolla Brug. Ho hadde innskripta: »Hør mit Kald». Den vesle klokka må og ha henge i den første Verkskjerka, for ho er støyp av klokkemakar Otte Møller i Trondheim i åra 1710 - 15. Samma mann støypde og 2 klokker til Frukjerka, og 1 til Snåsakjerka (der presten vår Rogstad var prest før han kom hit). Den vesle klokka vog vel so 19 voger. Ho hadde innskripta: »Sit soli summa Gloria. Me fecit, Otte Møller». Her meiner Skrondal at det har falle ut eit Deo, slik at meininga vert: »Gud åleine tilkjem all Æra».

Ja tidene skifter. Frå gammelt av hadde denne nye kjerkestaden vore Ekserplass med stygge ord, bannskap og drikk, men no vart han ein stille landsens kjerkegard.

Så kom den store dagen da kjerka skulle vigslast, og »på alle veger og stier rek det folk» mest som ved slaget på Stiklestad, skreiv Trondhjems Folke-

blad. Vegane som gjek til kjerka var denne dagen full av kjøyrarar og gangarar, at da gudstjenesta tok til, meinte bladet som skreiv om dette, at det måtte vera minst 3 - 4 tusen mennesje, sjølsagt ei stor overdriving, kjerka har vel ikkje rom for meir enn 4 - 5 hundre medrekna »Lemmen». Men det floka seg for prestane ved innviinga. Sjølve Bispen Grimelund var tilstades og Holt-ermann frå Oppdal, Schabe frå Rennebu, prosten Rambeck frå Meldal, Bull frå Orkdal, kapl. Stålsen frå Melhus og Bødker frå Støren. Like ved den gamle ekserplassen låg det ei lita husmannsstuggu, omtrent der Kirkmohusa står idag, og i denne vesle stuggu tok prestane inn for å stelle seg til Prosesjonen bortover til kjerka. Dei skulle stille to og to i breid, - fremst Bispen da sjølv-sagt. Men så vart det »bismi» om kven som skulle gå ved sida av Bispen. Bisp-en vilde ha Prosten, altså Rambeck ved sida si, men han meinte at Sokneprest-en skulde ha denne plassen, altså Andr. Lee Bull. No hadde han berre med seg vanlege presteklæde medan Bødtker frå Støren var i fulle Pontifikalier, blank samari og fin flosshatt - riktig ein »ageleg» gallionsfigur. Og han tok seg frami for å greie opp i spørsmålet. Men han hadde nok ikkje full kjennskap til den skarpe tunga til Rambeck, og når Bødtker segjer: »Jeg mener du har glemt din provstetittel idag». Da reiste Rambeck »bust» og svara: »Og hvad verre er - jeg har også glemt min »Narrehet». Men da var Bispen snar til å gripe inn - tok Bødtker i armen og segjer: »Pass Dem». Han tok så Rambeck i armen og sa: »Kom nu, så går vi til Kirken i Jesu Navn». Dette var søndag etter jul, 29. desember 1867.

framhald i neste nummer.

15.12 – 3. søndag i advent

ORKDAL kl. 20.00. Kveldsmesse v/Prost Rogstad og kretss. Buhaug. Vi synger jula inn. Offer til Misjon i Nidaros. Orkdal damekor synger.

ORKANGER kl. 11. Høymesse v/k.k. Slettahjell. Offer til menighetsarb

MOE kl. 20.00. Vi synger jula inn v/res.kap. Aasen.

22.12: 4. s. i advent

KJØRMOEN grendstuggu kl. 11. Gudstj. møte v/prost Rogstad

MONSET grendstuggu kl. 11. Gudstj. møte v/res.kap. Aasen.

ORKANGER kl. 19.00. Kveldsmesse v/k.k. Slettahjell og kretss. Dag Buhaug. Vi synger jula inn. Offer til Misjon i Nidaros.

24.12. Juleaften.

ORKDAL sjuke- og aldersheim kl. 11. Juleandakt v/ Aasen.

ORKANGER Aldersheim kl. 11.00. Juleandakt v/k.k. Slettahjell.

ORKDAL san.for. sjukehus kl. 16.00. Juleandakt v/ kat. Solheim.

ORKDAL kl. 16.00. Familiegudstj. v/ Prost Rogstad

ORKANGER kl. 16.00. Familiegudstj v/ k.k. Slettahjell. Offer til barne- og ungdomsarbeidet.

MOE kl. 16.00. Familiegudstj. v/ res. kap. Aasen. Offer til barne- og ungdomsarbeidet.

25.12. Juledag

ORKDAL kl. 11.00. Høytidsgudstj. v/ Prost Rogstad. Offer til NMS.

ORKANGER kl. 11.00. Høytids-

gudstj. v/ res.kap. Aasen. Offer til NMS.

MOE kl. 11.00. Høytidsgudstj. v/ k.k. Slettahjell. Offer til NMS.

ORKDAL kl. 20.00. Julekonsert.

GEITASTRAND kl. 15.00. Høytidsgudstj. v/ Prost Rogstad. Offer til NMS. Gjølme blandakor deltar.

26.12. 2.juledag.

ORKDAL kl. 12. Dåpshøgtid v/ prost Rogstad.

31.12. Nyttårsaften

ORKANGER kl. 18.00. Nyttårs-konsert.

MOE kl. 20.00. Kveldsmesse v/ res. kap. Aasen. Nattverd.

01.01. Nyttårsdag

ORKDAL kl. 11.00. Høymesse v/ Slettahjell. Offer til Sjømannsmisjonen.

ORKANGER kl. 11.00. Høymesse v/ res.kap. Aasen. Offer til Santalmisj.

GEITASTRAND kl. 11.00. Høymesse v/ prost Rogstad. Offer til Den Norske Sjømannsmisjon. Buss fra Husdalen.

05.01. Kristi Åpenbaringssøndag.

MOE kl. 11.00. Høymesse v/ res. kap. Aasen. Offer til Søndagsskolen.

SØLVBERGET bedehus kl. 11.00. Gudstj. møte v/k.k. Slettahjell

12.01. 1.s.e. Kr.åpenb.s.

ORKDAL kl. 11.00. Høymesse v/ prost Rogstad. Nattverd. Offer til menighetsarbeidet.

ORKANGER kl. 11.00. Høymesse v/ k.k. Slettahjell. Nattverd. Offer til menighetsarbeidet.

HOSTON grendahus kl. 11.00. Gudstj. møte v/ res.kap. Aasen.

19.01. 2. s.e. Kr.åpenb.s.

ORKANGER kl. 11.00. Høymesse v/k.k. Slettahjell. Offer til menigh. arb.

GEITASTRAND kl. 11.00. Høymesse v/res.kap. Aasen. Nattverd. Offer til menighetsfakultetet. Buss fra Råbygda.

STOKKHAUGEN bedehus kl. 11.00. Gudstj. møte v/prost Rogstad

HELGAVAKTER

08.12. Kåre Rogstad
15.12. Bertel Aasen
22.12. Audun Slettahjell
29.12. Kaare Rogstad
05.01. Bertel Aasen
12.01. Audun Slettahjell
19.01. Kaare Rogstad

Gåver til Orkdal Menighetsblad

1/1 - 30/9 -84. Kr. 37325,- delt på 855 innbetalinger.
1/1 - 30/9 -85. Kr. 41347,- delt på 858 innbetalinger.

Takk for gåvene.

Orkdal Menighetsblad har postgiro nr. 3 268 729
Postadresse: Geitastrand, 7300 Orkanger.

Geitastrand, 12/10 - 85.
Gunerius Kjøren

LA OSS BLI
DIN GULLSMED

Gullsmed
RØHME
7300 ORKANGER

DU FINNER
KJOLER, SKJØRT,
SPENCERSKJØRT OG
BLUSER I GODT
UTVALG HOS

DAGNY KORSLI A/S
Bårdshaug - Tlf. 80395

SØVASSKJØLEN
FJELLKIRKE

postgiro 3 67 54 36 GJØLME.
EI KIRKESAK FOR ALLE
I ORKDAL.

Skotøy
for hele familien

Ingv. Solbu Eftf.

Orkedalsveien 71
7300 ORKANGER

Trelast og bygnings-
artikler på lager.
Gunstige priser

Orkdal
Sag & Høvleri
Tlf. 85 265

OPPFOTOGRAFERING
AV GAMLE BILDER
*Gjør familieveggen komplett.
Vi hjelper Dem med dette.*

FOTOGRAF

KVARSNES

Vårt arkiv komplett fra 1950.

Tlf. 81034 - 7300 Orkanger

ORKDAL MINNEFOND

De får blankettar hos:
Gunnar Melås, Kåre Gjønnes, Jan
Magne Fagerholt, Sissel Solem,
Einar Bjørndal, Borghild Asphjell,
Dagny Korsli, Harald Hukkelås,
Bankane, Alfhild Engen.

ORKLAND MINNEFOND

Blankettar hos:
Klara Aamot, 7330 Svorkmo
T. Rein, Vormstad, 7330 Svorkmo
M. A. Staveli, 7334 Hoston

ORKANGR MINNEFOND

Blankettar hos:
Harald Hukkelås, Bankane.

GEITASTRAND MINNEFOND

Blankettar hos:
Gunerius Kjøren.

Orkla Samvirkelag

13 S-butikker
1 Domus-varehus
BYGGESENTER
ELEKTRISK INSTALLASJON
RØR - SANITÆRAVD
SYSTEMHUSAVD.
NOROL - SENTER
BILVERKSTED
VERKSTED RADIO/TV
VERKSTED KJØL/FRYS

FA MEDBESTEMMELSE
— BLI MEDLEM I
S-LAGET

S S-LAGET

BRØDRENE Lie AS

SNEKERIFABRIKK
Etablert 1922
7300 ORKANGER

VINDUER — DØRER — TRAPPER

BØKER - LEKETØY
PAPIR - DAMEVESKER

NIK. KONSTAD'S
BOKHANDEL

7300 ORKANGER

Orkanger Gartneri

Orkedalsvegen 10

Inneh. Oddny Blomli
Tlf. 80 348

Alle sorter blomster til alle slag
anledninger. Kistepynt utføres.

Alt i
Maling — Gulvbelegg
Gardiner

Fannrem Farvehandel
7320 Fannrem — tlf. 85 332

ORKANGER
PARFYMERI A/S

Orkanger

Tlf. 074/ 80244

Hvis jeg hadde vært en hyrde

Hvis jeg hadde vært en hyrde,
er jeg sikker på at jeg ville vært
for trett til å gå til Betlehem den natten~
eller for bekymret
for hvordan sauene skulle klare seg uten meg.

Hvis jeg hadde vært en vismann,
er jeg sikker på at jeg ville ha hatt
for mange ting å gjøre på den tiden av året~
eller jeg ville funnet det tåpelig
å lite på en stjerne for min reise.

Hvis jeg hadde vært jomfru Maria,
er jeg sikker på at jeg ikke ville reist
til Betlehem under slike omstendigheter.

For nesten alle
var det en merkelig ubeleilighet
omkring JESU fødsel~
en ubeleilig fødsel fordi den kom
da folk var mest bekymret, opptatt og presset;
en ubeleilighet som anslår tonen
for hele HANS liv, og alt HANS arbeid,
og vårt forhold til HANS liv og arbeid.

For det er ikke akkurat beleilig
dette å bli født på ny.
Og ikke er det beleilig
å gjøre hva HAN krever, eller ønsker.

Men likevel, i denne julehøytiden,
som har sin ubeleilighet for oss,
hjelp oss, o Gud, til å være rede for DEG~
og gjøre det som ikke er beleilig, for JESU skyld.